

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 1T/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010313
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Lengyel
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:1622010313.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom Mgr. Petrom Lengyelom, v trestnej veci obžalovanej A. A., vedenej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní 28.9.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaná A. A. B. C. D. E. F. , C. A., nar. XX.X.XXXX v Prievidzi, trvale bytom G. H. I. XXX/XX, J., t.č. bytom K. XXXX/XX, J., L. C.

uznáva sa za vinnú, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna mal. M. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, vyplývajúcej jej z ustanovenia § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, deklarovanej jej i rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 16P/157/2015 zo dňa 22.2.2016, právoplatným dňa 5.4.2016, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu syna D. sumou 80,- Eur mesačne počnúc dňom 22.5.2015 vždy do 25.dňa príslušného mesiaca vopred k rukám otca oprávneného dieťaťa C. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, prechodne bytom H., O. P. X, pričom obvinenej bolo výživné na oprávnené dieťa určené predbežnou otázkou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov za obdobie od 1.5.2013 do 5.4.2016 mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona platného v danom čase, si túto povinnosť neplnila riadne (v stanovenej výške) od mája 2013 až do júna 2022, čím jej v uvedenom období vznikol dlh na výživnom v sume 3.338,59 €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si z nedbanlivosti neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona [§ 36 písm. j) Tr. zákona] a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienené odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určuje skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona súd ukladá obžalovanej povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatila zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal 27.6.2022 Okresnému súdu Malacky na obžalovanú A. A., nar. XX.X.XXXX v Prievdzi, trvale bytom G. H. I. XXX/XX, J. (ďalej aj „obžalovaná“) obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

- napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna M. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, vyplývajúcej jej z ustanovenia § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, deklarovanej jej i rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 16P/157/2015 zo dňa 22.2.2016, právoplatným dňa 5.4.2016, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu syna M. sumou 80,- Eur mesačne počnúc dňom 22.5.2015 vždy do 25.dňa príslušného mesiaca vopred k rukám otca oprávneného dieťaťa C. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, prechodne bytom H., O. P. X, pričom obvinenej bolo výživné na oprávnené dieťa určené predbežnou otázkou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov za obdobie od 1.5.2013 do 5.4.2016 mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona platného v danom čase, si túto povinnosť neplní od mája 2013 až doposiaľ, s výnimkou platieb poukázaných do rúk oprávnenej osoby v apríli 2016 v sume 100,- Eur, v auguste 2016 v sume 55,- Eur, v septembri a októbri 2016 sumami po 70,- Eur, v novembri 2016 v sume 50,- Eur, v decembri 2016 v sume 70,- eur, v januári 2017 v sume 70,- Eur, vo februári 2017 v sume 65,- Eur, v marci 2017 v sume 60,- Eur, v apríli v sume 50,- Eur, v mesiacoch máj až november 2017 sumami po 60,- Eur, v mesiacoch február až december 2018 sumami po 50,- Eur, v mesiacoch január až december 2019 sumami po 50,-Eur, v mesiacoch január až júl 2020 sumami po 50,- Eur, v mesiacoch august 2020 sumou 40,- Eur, v mesiaci september 2020 sumou 50,- Eur, v mesiaci október 2020 sumou 40,- Eur, v mesiacoch november a december 2020 sumami po 50,- Eur, v mesiacoch august až október 2021 sumami po 50,- Eur, v mesiaci november 2021 sumou 60,- Eur, v mesiaci december 2021 sumou 80,- Eur, v mesiacoch január až marec 2022 sumami po 80,- Eur, v mesiaci máj 2022 sumou 80,- Eur, v mesiacoch január až marec 2022 sumami po 80,- Eur, v mesiaci máj 2022 sumou 80,- Eur, v dôsledku čoho jej vznikol na výživnom dlh voči oprávnenej osobe najmenej vo výške 3.528,59 Eur, pričom obvinená v rozhodnom období v mieste pobytu v Českej republike od mája 2020 do novembra 2021 poberala dávku štátnej sociálnej podpory v dostatočnej výške na platenie výživného, od 11.3.2014 do 31.3.2014 bola vedená ako uchádzačka o zamestnanie bez poberania podpory v nezamestnanosti, rovnako tak bola zamestnaná u viacerých zamestnávateľov, pričom tieto pracovné pomery zvyčajne ukončil v skúšobnej dobe zamestnávateľ z dôvodu absencie obvinenej na pracovisku alebo pracovný pomer ukončila obvinená bez udania dôvodu.

Okresný súd Malacky uznesením sp. zn. 7T/33/2022 zo 14.7.2022 podľa § 241 ods. 1 písm. a) Tr. zákona vec obžalovanej postúpil Okresnému súdu Trebišov (ďalej aj „súd“ alebo „okresný súd“).

Okresný súd vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 1T/82/2022 z 21.10.2022, ktorým obžalovanú uznal za vinnú v zmysle obžaloby a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 20 mesiac. Proti označenému trestnému rozkazu podali v zákonnej lehote odpor obžalovaná, ako aj prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov (ten z dôvodu neuloženia povinnosti obžalovanej v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné, pozn.).

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

K výroku o vine

Obžalovanú zo spáchania skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku usvedčujú výsledky dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaná, ktorá na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že je nevinná zo spáchania žalovaného skutku, vypovedala, že od C. M. (otca maloletého oprávneného D. D.) odišla v čase, keď bola tehotná s druhým dieťaťom, ktoré v roku 2012 predčasne porodila, následne bolo dieťa 2 roky v nemocnici, kde v roku XXXX zomrelo. Preto si nemohla plniť vyživovaciu povinnosť v podstate do roku 2017, keďže po úmrtí dieťaťa bola v zlom psychickom stave, nedokázala sa riadne zamestnať, pomáhali jej rodičia. H. M. M. si po odchode od jeho otca chcela vziať so sebou „avšak nebolo to možné, pretože bolo potrebné vybaviť veci v Českej republike, a neboli na to ani financie.“ Od roku 2017 sa už snažila zamestnať sa, avšak mala staršie exekúcie, ktoré musela hradiť. Snažila sa poslať výživné „aspoň v nejakej minimálnej výške“, a to v roku 2013. Okrem maloletého D. D. má vyživovaciu povinnosť aj voči dcére B., narodenej v roku 2019, býva v nájme, za ktorý platí 13.000,- Kč mesačne, cestovné asi 600,-Kč, kredit na telefón 200,-Kč. a kvôli zubom si prostredníctvom mamy musela zobrať pôžičku, ktorú spláca sumou 2.600,-Kč až do roku 2027. Jej príjmom je rodičovský príspevok v sume 6.000,- Kč, ktorý jej však na budúci mesiac (v máji 2023, pozn.) končí, preto si podala žiadosť o evidenciu v zozname uchádzačov o zamestnanie. Maloletému D. D. v rozhodnom období neposkytovala žiadne materiálne plnenia (nad rámec výživného). Za účelom preukázania úhrad výživného obžalovaná predložila podacie lístky a doklady o príkaze na úhradu z banky, ako aj fotografie zasielaných peňazí.

Svedok C. M. vypovedal, že obžalovaná mu v súčasnosti zasiela výživné v hotovosti v obálke, s maloletým M. M. sa obžalovaná vôbec nestretáva, s dieťaťom mu pomáhajú jeho rodičia, u ktorých maloletý aj býva, keďže svedok pracuje v Bratislave a nechce syna vytrhnúť z prostredia, na ktoré je zvyknutý. Poukázal na to, že obžalovaná doteraz neuhradila ani zročné výživné v zmysle rozsudku súdu, ktorým bolo rozhodnuté o výške jej vyživovacej povinnosti. Obžalovanej pri jej druhom tehotenstve a po úmrtí dieťaťa finančne nepomáhal, „nevedel, čo sa tam deje“, dieťa bolo „pravdepodobne jeho“, po pôrode chcel, aby sa obžalovaná aj s dcérou vrátila k nemu, ona to však odmietla. Svedok predložil súdu obálky preukazujúce úhrady výživného zo strany obžalovanej a na základe požiadavky obžalovanej jej poskytol číslo svojho bankového účtu, na ktorý obžalovaná podľa jej vyjadrenia bude uhrádzať výživné.

Z dokazovania ďalej vyplynulo, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8P/346/2012 z 24.5.2013, právoplatným 16.8.2013, bol maloletý D. D. zverený do osobnej starostlivosti otca, M. M.. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 16P/157/2015 z 22.2.2016 vyplýva, že s právoplatnosťou od 5.4.2016 bola obžalovanej uložená povinnosť prispievať na výživu mal. M. M., nar. XX.X.XXXX, sumou 80 € mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, pričom dlžné (zročné) výživné za obdobie od 22.5.2015 do 22.2.2016 v sume 665,81 € bola povinná uhradiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám otca.

Listinnými dôkazmi, predloženými obžalovanou a otcom oprávneného maloletého M. M., bolo preukázané, že obžalovaná v rozhodnom období vymedzenom obžalobou (t.j. od 1.5.2013 do súčasnosti), okrem platieb výživného zohľadnených už v skutkovej vete obžaloby (v apríli 2016 v sume 100,- Eur, v auguste 2016 v sume 55,- Eur, v septembri a októbri 2016 sumami po 70,- Eur, v novembri 2016 v sume 50,- Eur, v decembri 2016 v sume 70,- eur, v januári 2017 v sume 70,- Eur, vo februári 2017 v sume 65,- Eur, v marci 2017 v sume 60,- Eur, v apríli v sume 50,- Eur, v mesiacoch máj až november 2017 sumami po 60,- Eur, v mesiacoch február až december 2018 sumami po 50,- Eur, v mesiacoch január až december 2019 sumami po 50,-Eur, v mesiacoch január až júl 2020 sumami po 50,- Eur, v mesiacoch august 2020 sumou 40,- Eur, v mesiaci september 2020 sumou 50,- Eur, v mesiaci október 2020 sumou 40,- Eur, v mesiacoch november a december 2020 sumami po 50,- Eur, v mesiacoch august až október 2021 sumami po 50,- Eur, v mesiaci november 2021 sumou 60,- Eur, v mesiaci december 2021 sumou 80,- Eur, v mesiacoch január až marec 2022 sumami po 80,- Eur, v mesiaci máj 2022 sumou 80,- Eur, v mesiacoch január až marec 2022 sumami po 80,- Eur, v mesiaci máj 2022 sumou 80,- Eur) uhradila navyše výživné na mal. M. M. za máj 2016 v sume 80 €, za júl 2016 v sume 50 €, ako aj sumu po 20 € (navyše oproti určenej sume 80 €, pozn.) v mesiacoch máj, júl a august 2023, teda oproti obžalobe bola preukázaná (ďalšia) úhrada sumy výživného v celkovej výške 190 €. Dlh obžalovanej na výživnom za obdobie od mája 2013 do júna 2022 (od júla 2022 si obžalovaná už vyživovaciu povinnosť riadne, teda každý mesiac a v stanovenej výške, plní, pozn.) tak v čase vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu 3.338,59 €.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaná bola v rokoch 2013 až 2021 zamestnaná u viacerých zamestnávateľov v Českej republike (7 preukázaných prípadov), pričom pracovné pomery boli ukončené v skúšobnej dobe, uplynutím dohodnutej doby, dohodou strán alebo výpoveďou zo strany obžalovanej bez uvedenia dôvodu. Obžalovaná pritom ani v jednom prípade zamestnávateľovi neoznámila svoju vyživovaciu povinnosť. Podľa správy Úradu práce ČR z 26.11.2021 bola obžalovaná od mája 2020 (aj ku dňu podania správy) poberateľkou dávky štátnej sociálnej podpory.

Na základe takýchto výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd dospel k nepochybnému záveru, že obžalovaná ako trestne zodpovedný subjekt, naplnila objektívnu stránku prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona tým, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si z nedbanlivosti neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného (svojho maloletého syna). Obžalovaná pritom skutok spáchala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas, keďže za taký bezpochyby možno považovať čas od mája 2013 do júna 2022, v ktorom si obžalovaná riadne neplnila svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaná tým naplnila aj kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b) Tr. zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaná konala vo vedomej nedbanlivosti, teda vedela, že svojim konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie nespôsobí. Z vykonaného dokazovania je totiž zrejmé, že obžalovaná o svojej vyživovacej povinnosti vedela, pričom táto jej bola s právoplatnosťou od 5.4.2016 konkretizovaná (sumou výživného vo výške 80 € mesačne) rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 16P/157/2015 z 22.2.2016 (za predchádzajúce obdobie od mája 2013 sa súd stotožnil s určením výšky výživného na minimálnu sumu 30 % zo sumy životného minima predbežnou otázkou tak, ako bolo určené už v prípravnom konaní). V období od zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca (máj 2013) si obžalovaná neplnila vyživovaciu povinnosť vôbec a po uvedenom rozhodnutí súdu o výške výživného (apríl 2016) si ju neplnila pravidelne a v stanovenej výške (v niektorých mesiacoch neuhradila výživné vôbec, v niektorých mesiacoch hradila vo výške nižšej než určenej). Vo vzťahu k obrane obžalovanej okresný súd uvádza, že ani nepriaznivá životná situácia nezbavuje rodiča jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu, pričom obžalovaná v danom prípade si riadne neplnila vyživovaciu povinnosť po dlhý čas deviatich rokov, počas ktorých podľa jej vlastného vyjadrenia na hlavnom pojednávaní nepodala súdu návrh na zníženie jej vyživovacej povinnosti s odôvodnením, že „spočiatku jej to ani nenapadlo a potom to už neriešila“, čo taktiež zvyrazňuje jej nedbanlivý prístup k veci. O rovnakom zároveň svedčí aj fluktuácia obžalovanej v zamestnaniach, keď v období uvedenom v skutkovej vete výroku rozsudku nebola schopná dlhodobejšie vykonávať prácu a zabezpečovať si financie aj na plnenie vyživovacej povinnosti a takisto aj skutočnosť, o ktorej vypovedala samotná obžalovaná, že bolo voči nej vedených viacero exekučných konaní, čo z podstaty veci bolo taktiež následkom jej vlastného konania (na úkor vyživovacej povinnosti). Na rozdiel od obžaloby súd nekvalifikoval konanie obžalovanej ako úmyselné, keďže úmysel, či už priamy alebo nepriamy, nebol v konaní preukázaný, naopak vykonané dokazovanie, ako už bolo uvedené, svedčí o (vedomej) nedbanlivosti obžalovanej.

Porušeným záujmom, teda objektom trestného činu, bol v danom prípade záujem na zdravom a plnohodnotnom vývoji dieťaťa, ku ktorému podstatným spôsobom prispieva aj riadne plnenie si vyživovacej povinnosti zo strany jeho rodičov.

Keďže obžalovaná svojim skutkom naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu, okresný súd posúdil jej konanie aj v kontexte tzv. materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona. Prvostupňový súd v tejto súvislosti, najmä vzhľadom na dĺžku doby neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovanej a s tým spojenú relatívne vysokú sumu dlžného výživného (teda vzhľadom na okolnosti a následok činu) dospel k záveru, že závažnosť konania obžalovanej je bezpochyby vyššia ako nepatrná.

Na podklade uvedených skutočností okresný súd obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

K výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Základná trestná sadzba v prejednávanej veci vzhľadom na výrok o vine predstavovala jeden až päť rokov odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona.

Súd na strane obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že pred spáchaním skutku viedla riadny život [§ 36 písm. j) Tr. zákona], pričom pri tomto závere vychádzal súd z toho, že obžalovaná doteraz nebola súdne trestaná (v odpise registra trestov nemá žiadny záznam) a nemá ani žiadny záznam o priestupku. Priťažujúcu okolnosť súd na strane obžalovanej nezistil žiadnu. Vzhľadom na prevažujúci počet poľahčujúcich okolností, horná hranica trestnej sadzby sa podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona znížila o jednu tretinu a konkrétna trestná sadzba u obžalovanej tak predstavovala 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov odňatia slobody.

Po zvážení všetkých okolností prípadu okresný súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, keďže vzhľadom na osobu obžalovanej a okolnosti prípadu by uloženie trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (teda trestu odňatia slobody minimálne v trvaní jeden rok) považoval pre obžalovanú za neprimerane prísny, pričom na ochranu spoločnosti podľa súdu postačí aj trest kratšieho trvania. Pri mimoriadnom znížení trestu súd prihliadol na nepriaznivú životnú situáciu obžalovanej spojenú so zlým zdravotným stavom a následným úmrtím jej druhého dieťaťa v období páchania skutku, ako aj na to, že okrem teraz súdenej sa obžalovaná nedopustila žiadnej inej trestnej činnosti. Podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s minimálnou skúšobnou dobou 12 mesiacov, aj s povinnosťou podľa schopností obžalovanej zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, považuje súd za primeraný okolnostiam prípadu, ako aj osobe obžalovanej. Uložený trest podľa prvostupňového súdu je zároveň spôsobilý na naplnenie funkcie individuálnej prevencie v zmysle výchovného pôsobenia na obžalovanú, aby si vyživovaciu povinnosť ďalej riadne plnila, ako aj funkcie generálnej prevencie v zmysle odradenia iných od páchania obdobnej trestnej činnosti. Bude tak na obžalovanej, aby zodpovedným prístupom k svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi D. D. a riadnym spôsobom svojho života v skúšobnej dobe preukázala, že na naplnenie účelu trestu nie je potrebný výkon trestu odňatia slobody. V nadväznosti na uvedené okresný súd dodáva, že vzhľadom na povahu súdenej trestnej činnosti a okolnosti prípadu neuložil obžalovanej alternatívny trest, keďže peňažný trest by obmedzil obžalovanú v ďalšom plnení jej vyživovacej povinnosti a trest povinnej práce by vzhľadom na dlhodobý pobyt obžalovanej v zahraničí bol neefektívny a taktiež by obmedzoval obžalovanú pri uchádzaní sa, resp. výkone jej zamestnania, ako nevyhnutnom predpoklade riadneho plnenia jej vyživovacej povinnosti.

Na základe uvedených skutočností okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný
- c) v prospech obžalovaného i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca
- d) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.